

kestyrelse, betaling for behandling ved statens sygehuse m.v.), lov nr. 156 af 31. marts 1976 (indtægtsinddragelse ved psykiatriske institutioner), lov nr. 118 af 29. marts 1978 (indtægtsinddragelse ved psykiatriske institutioner, patienter over 67 år), lov nr. 274 af 16. juni 1980 (aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger m.v.), lov nr. 251 af 27. maj 1981 (sygehusberedskab), lov nr. 252 af 27. maj 1981 (befordringsgodtgørelse), lov nr. 215 af 16. maj 1984 (indtægtsinddragelse, udbetaling af beløb til personlige fornødenheder m.v.), lov nr. 113 af 27. marts 1985 (ændring af planlægnings- og godkendelsesbestemmelser), lov nr. 192 af 29. marts 1989 (nedlæggelse af Hovedstadsrådet) samt lov nr. 389 af 7. juni 1989 (ophævelse af de sociale udvalg).

Sygehusloven er senest bekendtgjort ved lovbestemt nr. 476 af 7. november 1985.

En stor del af reglerne i den gældende sygehuslov er i det foreliggende lovforslag indarbejdet i de kapitler, der indeholder fælles bestemmelser for alle de omfattede sundhedsordninger. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets kapitel 1, 2, 10, 12, 13 og 14.

Med forslaget forbedres den enkelte borgers valgmuligheder, idet amtskommunen i videst muligt omfang skal sikre, at der kan vælges mellem indlæggelse på sygehuse og sygehusafdelinger på samme specialiseringsniveau inden for amtskommunen.

Til § 38

Bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2 svarer i det væsentlige til sygehuslovens regler. Som noget nyt foreslås det, at adgangen til gratis, akut behandling indskrænkes til at gælde for personer med bopæl andetsteds her i landet, på Færøerne eller i Grønland, jf. stk. 2. Personer med bopæl i udlandet har herefter ikke ret til gratis behandling og kan fremover afkræves betaling af amtskommunerne, jf. stk. 3.

Baggrunden for den foreslåede regel er, at danske med ophold i lande specielt uden for Europa i tilfælde af sygehusbehandling bliver afkrævet betaling herfor. Det findes derfor rimeligt at indføre en tilsvarende regel i Danmark. Der er herved lagt vægt på, at turister og andre personer på midlertidigt ophold i Danmark i vid udstrækning har garderet sig mod uforudsete udgifter til sygehuseophold ved at tegne rejsesygeforsikring.

I autorisationslovene for sundhedspersoner, f.eks. lov om udøvelse af lægegerning, er det forudsat, at sundhedspersoner har pligt til at yde nødvendig, akut behandling. Pligten til at yde akut, nødvendig behandling gælder som hidtil og uden hensyntagen til, om det på forhånd vides, at den pågældende ikke kan betale amtskommunen for sygehuseopholdet. Amts-

kommunen kan således ikke gøre akut behandling betinget af betaling, kaution eller anden sikkerhedsstillelse.

Reglen får ikke betydning for borgerne i de skandinaviske lande, hvor den nordiske tryghedskonvention sikrer gratis adgang til akut behandling. Personer, som er omfattet af de europæiske fællesskabers regler om social sikkerhed for arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende m.fl., vil heller ikke blive berørt af reglen.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den nuværende bestemmelse, hvorefter et alkoholambulatorium yder behandling til enhver, der henvender sig eller henvises fra offentlige myndigheder. Behandlingen er gratis uanset, hvor personen bor. For indlæggelse på behandlingsinstitutioner for personer med alkoholproblemer gælder de samme regler som for sygehusvæsenet i øvrigt.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af bestemmelsen i sygehuslovens § 5, stk. 8, hvorefter sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser.

Til § 40

Bestemmelsen svarer til sygehuslovens §§ 3 og 16, stk. 1 og 2, idet dog sundhedsministerens hidtidige hjemmel efter § 3, stk. 3, 2. pkt. til at fastsætte regler om amtskommunernes benyttelse af private institutioner foreslås afskaffet som overflødig.

Til § 41

Bestemmelsen er ny i forhold til den nuværende sygehuslov.

Formålet med bestemmelsen er i videst muligt omfang at sikre den enkelte patient adgang til valg mellem sygehuse og sygehusafdelinger på samme specialiseringsniveau inden for amtskommunen.

Langt de fleste patienter bliver i dag indlagt på det nærmeste sygehus, som varetager behandling af det pågældende sygdomstilfælde. Dette indlæggelsesmønster tilgodeser dels hensynet til, at patienten indlægges nær sit hjem og sine nærmeste pårørende, dels ønsket om at skabe et tæt samarbejde og samordning mellem sygehus, primær sundhedstjeneste og socialsektoren af hensyn til patientbehandlingen.

Den enkelte patient kan imidlertid have et ønske om indlæggelse på et andet sygehus end det nærmest patientens bopæl. Patienten kan for eksempel have sine nærmeste pårørende boende nær et andet syge-